

Vec C-480/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

24. jún 2019

Vnútroštátny súd:

Korkein hallinto-oikeus

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

19. jún 2019

Navrhovateľ opravného prostriedku:

E

PRACOVNÝ DOKUMENT

**MEDZITÝMNE UZNESENIE KORKEIN
HALLINTO- OIKEUS (NAJVYŠŠÍ SPRÁVNÝ SÚD,
FÍNSKO)**

Dátum
uznesenia
19. jún 2019
... [omissis]

Predmet Návrh na začatie prejudiciálneho konania predložený
Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 267
Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ)

Odvolaťel' E

Napadnuté rozhodnutie

Keskusverolautakunta 10. november 2017, č. 58/2017

Predmet konania

1. Podľa Laki Verohallinosta (503/2010) (zákon o správe daní č. 503/2010) a Laki verotusmenettelystä (1558/1995) (zákon o daňovom konaní č. 1558/1995) môže Keskusverolautakunta (Ústredný daňový výbor, Fínsko) na návrh daňovníka vydať záväzné predbežné rozhodnutia pre daňové konanie. V návrhu na vydanie predbežného rozhodnutia navrhovateľ poskytne informácie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.
2. Právoplatné predbežné rozhodnutie Ústredného daňového výboru sa na žiadosť navrhovateľa musí dodržať ako záväzné pre daňové konanie, pre ktoré bolo vydané. Proti uzneseniu Ústredného daňového výboru o predbežnom rozhodnutí je možné podať opravný prostriedok na Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd, Fínsko). Na podanie opravného prostriedku je oprávnený navrhovateľ a Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö (Úrad na ochranu práv daňových orgánov, Fínsko), ktorému musí byť poskytnutá možnosť vyjadriť sa k opravnému prostriedku podanému navrhovateľom.
3. V prebiehajúcom konaní podal E tak, ako je opísané nižšie, na Ústredný daňový výbor návrh na vydanie predbežného rozhodnutia. Proti predbežnému rozhodnutiu Ústredného daňového výboru podal E opravný prostriedok na Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd).
4. V konaní ide o výklad článkov 63 a 65 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).

**Návrh na vydanie predbežného rozhodnutia na Ústrednom daňovom výbore
a jeho rozhodnutie**

*Návrh podaný Ústrednému daňovému výboru na vydanie predbežného
rozhodnutia*

5. E je fyzická osoba s neobmedzenou daňovou povinnosťou vo Fínsku, ktorá investovala do podfondov S luxemburského fondu SICAV. Investície E sa vzťahovali na druh podielov D podfondu S, ktorý je takzvaným dividendovým fondom, v prípade ktorého sa vzniknuté výnosy každoročne vyplácajú investorom.
6. Fond SICAV je podnik kolektívneho investovania do cenných papierov, ktorý podlieha dohľadu luxemburského orgánu finančného dohľadu (Commission de Surveillance du Secteur Financier) a zodpovedá smernici o investičných fondoch (smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 2009, s. 32) (ďalej len „smernica o investičných fondoch“). Pod „podnikom kolektívneho investovania do cenných papierov“ sa podľa § 2 ods. 1 bodu 10 Sijotusrahastolaki (zákon o investičných fondoch) rozumie podnik, ktorý získal povolenie v inom štáte EHP ako vo Fínsku, predmetom činnosti ktorého je kolektívne investovanie (v praxi investičný fond) a na základe právnych predpisov štátu, v ktorom má sídlo, spĺňa požiadavky smernice o investičných fondoch.
7. Fond SICAV je podľa svojej právnej formy SICAV (Société d'Investissement à Capital Variable), t. j. investičný fond vo forme spoločnosti s premenlivým kapitálom. Fond SICAV vykonáva investičnú činnosť podľa smernice o investičných fondoch. Podľa smernice môže byť fond zriadený v súlade so zmluvným právom (ako spoločné fondy spravované správcovskou spoločnosťou), alebo podľa predpisov o podielových fondoch (ako podielové fondy), alebo podľa predpisov o investičných spoločnostiach. Predpisy smernice sa vo vzťahu k rozličným formám fondu úplne zhodovali.
8. Fond SICAV tak vykonáva rovnakú činnosť investičného fondu ako fínske investičné fondy PKIPCP. Tomu zodpovedajúc je napriek právnej forme obchodnej spoločnosti fondu SICAV jeho činnosť rovnaká ako činnosť vykonávaná luxemburským investičným fondom FCP (Fonds Commun de Placement). Činnosť, ktorú vykonáva fond SICAV, sa však odlišuje od činnosti, ktorú vykonávajú fínske a luxemburské akciové spoločnosti.
9. Fond SICAV je otvorený investičný fond (open-end investment fund), ktorého akcie sa ponúkajú verejnosti na upísanie a počet akcií ktorého sa mení v závislosti od upísania a vyplatenia. Fond SICAV tak nie je určený len pre už vopred daných investorov, ale akcie môže voľne upisovať každý. Fond SICAV je povinný na návrh investora vykonať upísanie a výplatu akcií. Fond SICAV má dividendové akcie, v prípade ktorých sa dosiahnuté výnosy vyplácajú v polročných alebo ročných intervaloch, a kapitalizačné akcie, na ktoré sa počas trvania fondu nevyplácajú dividendy a v prípade ktorých sa dosiahnuté výnosy naopak pripisujú ku kapitálu fondu. Zvýšenie hodnoty kapitalizačných akcií sa investorovi pripíše pri výplate akcií, pretože fond SICAV je povinný vyplatiť akcie za cenu založenú na čistej hodnote aktív (NAV).

10. Správa fondu SICAV je organizovaná rovnako ako v prípade fínskych investičných fondov. Fond SICAV vyčlenil svoje spravovanie na samostatnú správcovskú spoločnosť C S.A., ktorá má právnu formu luxemburskej akciovej spoločnosti (Société Anonyme). Rovnako ako fínske investičné fondy aj fond SICAV musí mať samostatného depozitára stanoveného podľa ustanovení smernice o investičných fondoch. Depozitárom fondu SICAV je spoločnosť B S.A., ktorá je taktiež luxemburskou akciovou spoločnosťou. K úlohám B S.A. patrí spravovanie prostriedkov, kontrola činnosti a dohľad nad cash-flow fondu SICAV, t. j. jej činnosť zodpovedá činnosti fínskych depozitárov.
11. Fond SICAV je zastrešujúci fond, ktorý má vlastné podfondy, ktoré sú takpovediac oddelené fondy v rámci fondu SICAV. Dáždňiková štruktúra poskytuje investorom rozličné investičné alternatívy s rôznymi rizikovými profilmi. Podfondy nemajú právnu subjektivitu a nemajú ani daňovú povinnosť, lež sú iba oddeleným majetkom. Rozdelenie do podfondov znamenalo priradenie prostriedkov do rozličných tried akcií v rámci fondu SICAV. Každý podfond môže mať jeden alebo viac typov akcií, ktoré oprávňujú na postavenie majiteľa v dotknutom podfonde. Každý zo podfondov sleduje vlastnú investičnú politiku, ktorá napríklad stanovuje, na ktoré investičné nástroje, ktoré odvetvie alebo geografickú oblasť sa investície podfondu vzťahujú. Pre každý druh podielov sa samostatne vypočítava čistá hodnota aktív, ktorá určuje hodnotu príslušného druhu podielov. Výplata výnosov z dividendových akcií znižuje čistú hodnotu aktív príslušného typu dividendových akcií.
12. Fond SICAV má vlastnú právnu subjektivitu a má daňovú povinnosť v Luxembursku, tam je však oslobodený od dane z príjmov. Fond SICAV je v zásade súčasne povinný v Luxembursku ročne platiť tzv. daň z upísania (subscription tax) zo sumy čistej hodnoty aktív. Sadzba dane z upísania je pre fondy SICAV v zásade 0,05 %, sadzba dane však pre niektoré triedy alebo typy podielov môže byť aj 0,01 %, resp. niektoré triedy alebo typy podielov môžu byť od dane z upisovania úplne oslobodené.
13. Podfond S je podfondom fondu SICAV. Keďže podfond S nemá vlastnú právnu subjektivitu a ani daňovú povinnosť, majetok podfondu S, t. j. vklady, ktoré je fond SICAV povinný spravovať výlučne v prospech investorov podfondu S, podľa predpisov luxemburského práva patrí fondu SICAV. Fond SICAV, ako bolo vyššie objasnené, správu fondu a tým aj vklady vyčlenil do samostatnej správcovskej spoločnosti. V tomto situácia v praxi zodpovedá aktívam fínskych investičných fondov. Aktíva fínskych investičných fondov formálnoprávne patria vlastníkom podielov investičného fondu, avšak fakticky svoje dispozičné oprávnenie vo vzťahu k aktívam fondu nevykonávajú, ale pre investorov aktíva fondu spravuje správcovská spoločnosť.
14. Druh podielov D podfondu S je dividendový fond, v prípade ktorého sa dosiahnuté výnosy každoročne vyplácajú investorom. Ročné vyplácanie výnosov je vo vzťahu k predmetnému druhu akcií stanovené vopred a preto sa o vyplatení alebo nevyplatení výnosov neprijíma samostatné rozhodnutie na valnom

zhromaždení akcionárov fondu. Od vyplatenia ročného výnosu možno upustiť iba v prípade, že by to spôsobilo zníženie čistej hodnoty aktív fondu SICAV pod 1 250 000 EUR.

15. Vyplácanie výnosov fondu SICAV je založené na rozdelení výnosov v súlade s prospektom fondu. Základy pre vyplácanie fondu SICAV a fínskeho investičného fondu sú vopred stanovené a vyplatenie výnosov nevyžaduje rozhodnutie valného zhromaždenia akcionárov. Vyplatenie dividend od fínskej akciovej spoločnosti naproti tomu vyžaduje rozhodnutie a posúdenie valného zhromaždenia. Vyplatenie výnosov z fondu SICAV nemožno na účely daňového konania považovať za dividendu v zmysle § 33c ods. 3 Tulooverolaki (1736/2009) (zákon o dani z príjmov v znení novely č. 1736/2009) (ďalej len „zákon o dani z príjmov“), ale sa má považovať za vyplatenie výnosov z investičného fondu.
16. Aplikovanie § 33c ods. 3 zákona o dani z príjmov na výnosy vyplatené z fondu SICAV by viedlo k prísnejšiemu zdaneniu než keby E uskutočnil investíciu prostredníctvom fínskeho investičného fondu, pretože vyplatenie výnosov fínskeho fondu sa zdaňuje ako kapitálové príjmy v zmysle § 32 zákona o dani z príjmov. Prísnejšie zdaňovanie vyplatenia výnosov fondu SICAV v porovnaní s vyplatením výnosov fínskeho investičného fondu je v rozpore s voľným pohybom kapitálu v zmysle článku 63 ZFEÚ, pretože fond SICAV a fínsky investičný fond vykonávajú tie isté činnosti investičných fondov v zmysle smernice o investičných fondoch.

Otázka položená v návrhu na vydanie predbežného rozhodnutia

17. Zdaňujú sa vyplatené výnosy luxemburského fondu SICAV pri zdaňovaní E vo Fínsku ako kapitálový príjem v zmysle § 32 zákona o dani z príjmu alebo ako príjmy zo závislej činnosti podľa § 33c ods. 3 zákona o dani z príjmov?

Predbežné rozhodnutie Ústredného daňového výboru z 10. novembra 2017 na daňové roky 2017 a 2018

18. Ústredný daňový výbor vo svojom predbežnom rozhodnutí, ktoré vydal voči E, konštatoval, že príjmy vyplácané luxemburským fondom SICAV sa vo Fínsku majú považovať za dividendy a že tieto príjmy sa pri ich zdaňovaní E vo Fínsku zdaňujú ako príjmy zo závislej činnosti podľa § 33c ods. 3 zákona o dani z príjmov.
19. Ústredný daňový výbor vo svojom rozhodnutí aplikoval ustanovenia § 3 bodu 4 a § 33c zákona o dani z príjmov, ako aj články 63 a 65 ZFEÚ.
20. Ústredný daňový výbor vo svojom rozhodnutí konštatoval, že investičný fond v zákone o dani z príjmov definovaný nie je. V judikatúre je zastávaný názor, že pri rozhodovaní o zdanení zahraničného subjektu daňou z príjmu má ústredný význam, aby sa zohľadnili právne a funkcionálne znaky tohto subjektu vo vzťahu k zodpovedajúcim fínskym subjektom. Predmetné SICAV má na základe svojich funkcionálnych znakov črty fínskeho investičného fondu. V prípade jeho činnosti

však ide o spoločné investície a zodpovedajúce všeobecné funkcionálne znaky treba identifikovať napríklad v spoločnom investovaní vo forme akciových spoločností.

21. Keďže Ústredný daňový výbor zohľadnil judikatúru a vychádzal z predpokladu, že smernica o investičných fondoch nemôže mať vplyv na zdaňovanie, domnieval sa, že SICAV treba najmä v dôsledku jeho právnej formy objektívne najskôr považovať za rovnocenný s podnikom kolektívneho investovania do cenných papierov vo forme fínskej akciovej spoločnosti. Ústredný daňový výbor okrem toho zastával názor, že zahraničný SICAV nebude podrobený odlišnému zaobchádzaniu v porovnaní s tuzemskými subjektmi, pretože on (alebo vlastne ním vyplatený výnos) bude zdanený rovnakým spôsobom ako fínsky podnik kolektívneho investovania do cenných papierov vo forme fínskej akciovej spoločnosti (alebo vlastne výnos vyplatený fínskym podnikom kolektívneho investovania do cenných papierov vo forme fínskej akciovej spoločnosti).

Zhrnutie podstatných tvrdení účastníkov konania

22. E vo svojom opravnom prostriedku podanom na Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) navrhol zrušenie predbežného rozhodnutia vydaného Ústredným daňovým výborom a ako nové predbežné rozhodnutie navrhol určiť, že výplata výnosov fondu SICAV sa pri zdaňovaní vo Fínsku zdaňuje ako kapitálový príjem E v zmysle § 32 zákona o dani z príjmu a nie ako príjmy zo závislej činnosti podľa § 33c ods. 3 zákona o dani z príjmu.
23. Na odôvodnenie E uviedol, že v tom smere, ako sa vo vzťahu k zdaneniu musí skúmať podobnosť zahraničného fondu s fínskymi investičnými fondmi, je súlad so smernicou o investičných fondoch nesporným a [objektívnym] výrazom podobnosti fondov (bez ohľadu na to, že smernica o investičných fondoch zdanenie neharmonizuje). Smernica stanovuje obmedzenia týkajúce sa vykonávaných činností a kapitálovej štruktúry fondov, a preto fondy PKIPCP nemožno pri zdanení považovať za rovnocenné s inými formami činnosti než tými, ktoré sú vykonávané podľa smernice o PKIPCP. Zverejnená vnútroštátna judikatúra o fondoch vo forme obchodnej spoločnosti sa týkala iných fondov ako PKIPCP.
24. E zastával názor, že výplatu výnosu fondu SICAV nemožno pri zdanení považovať za dividendu v zmysle § 33c ods. 3 zákona o dani z príjmu, ale sa má považovať za výplatu výnosu (ako podielu na zisku) investičného fondu, pretože sú s ňou spojené znaky typické pre výplatu výnosov investičných fondov a je rovnaká ako výplata výnosov fínskeho investičného fondu.
25. E okrem toho zastáva tiež názor, že zdanenie výplaty výnosov fondu SICAV v plnej výške ako príjmov E zo závislej činnosti podľa § 33c ods. 3 zákona o dani z príjmov by predstavovalo prísnejšie zdanenie než zdanenie výplaty výnosov fínskeho investičného fondu ako kapitálového príjmu podľa § 32 zákona o dani

z príjmov. Zdanenie podľa § 33c ods. 3 zákona o dani z príjmov tak predstavuje porušenie voľného pohybu kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ.

26. *Úrad na ochranu práv daňových orgánov* pred Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) uplatňoval, že luxemburský fond SICAV na základe svojich funkcionálnych znakov vykazuje črty fínskeho investičného fondu. V prípade činnosti fondu SICAV ide o kolektívne investovanie a zodpovedajúce funkcionálne spoločné črty tu sú napríklad aj v prípade spoločne realizovaných investícií vo forme akciových alebo komanditných spoločností. Fond SICAV treba pri komplexnom posúdení napriek jeho znakom sčasti typickým pre investičné fondy považovať za rovnocenný najskôr fínskej akciovej spoločnosti, ktorá vykonáva investičnú činnosť.
27. Úrad na ochranu práv daňových orgánov zastával názor, že v situácii opísanej v návrhu na vydanie predbežného rozhodnutia treba príjmy z dividend vyplatené luxemburským fondom SICAV zodpovedajúcim smernici o investičných fondoch aj v prípade ich zdanenia uskutočňovaného vo Fínsku považovať za dividendu a získaná dividenda podľa § 33c ods. 3 zákona o dani z príjmov v plnej výške predstavuje zdaniteľné príjmy zo závislej činnosti.

Vnútroštátna právna úprava

28. Podľa § 2 ods. 1 bodu 1 v kapitole 1 Sijoitusrahastolaki (48/1999) (zákon o investičných fondoch č. 48/1999) (ďalej len „zákon o investičných fondoch“) zrušeného novým Sijoitusrahastolaki (213/2019) (zákon o investičných fondoch č. 213/2019) je činnosťou investičného fondu na účely tohto zákona získavanie prostriedkov verejnosťou na spoločné investície a investovanie týchto prostriedkov najmä do nástrojov financovania alebo pozemkov a pozemkových cenných papierov alebo iných investičných objektov, ako aj správa investičných fondov a špecializovaných fondov a marketing podielových fondov.
29. Podľa § 2 ods. 1 bodu 2 v kapitole 1 zákona o investičných fondoch sú investičnými fondmi na účely tohto zákona finančné prostriedky získané počas činnosti investičných fondov, ako aj finančné prostriedky investované podľa pravidiel stanovených vo Fínsku a podľa kapitoly 11, ako aj z nich vyplývajúce povinnosti.
30. Podľa § 3 bodu 4 zákona o dani z príjmov sú korporáciami v zmysle tohto zákona akciové spoločnosti, družstvá, sporiťne, investičné fondy, univerzity, vzájomné poisťovne, spoločné sýpky, neziskové organizácie alebo hospodárske združenia, nadácie a inštitúcie.
31. Podľa § 32 zákona o dani z príjmov v znení novely č. 716/2004 sú kapitálovými príjmami zdaniteľnými podľa pravidiel nasledujúcich podrobnejších ustanovení výnosy majetku, zisk z prenechania majetku a iné také príjmy, o ktorých možno predpokladať, že vznikli z majetku. Kapitálovými príjmami sú okrem iného príjmy z úrokov, príjmy z dividend podľa pravidiel v § 33a až 33d, príjmy

z prenájmu, podiely na zisku, výnosy zo životného poistenia, kapitálové príjmy z lesného hospodárstva, príjmy z pôdy a zisky z predaja. Kapitálovými príjmami sú aj kapitálový podiel na príjme z vyplatených podnikateľských príjmov, na podiele spoluvlastníka konzorcia, ako aj na príjmoch z renty.

32. Podľa § 33c ods. 1 zákona o dani z príjmov v znení novely č. 530/2016 sú dividendy poberané od zahraničnej korporácie príjmami zdaniteľnými podľa ustanovení § 33a a 33b tohto zákona, pokiaľ je táto korporácia spoločnosťou v zmysle článku 2 smernice Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. EÚ L 345, 2011, s. 8) v znení smerníc Rady 2013/13/EÚ a 2014/86/EÚ.
33. Podľa § 33c ods. 2 zákona o dani z príjmov v znení novely č. 1237/2013 sú dividendy, ktoré vyplátili iné zahraničné korporácie ako uvedené v odseku 1, príjmami zdaniteľnými podľa pravidiel § 33a a 33b za predpokladu, že korporácia je bez opcie a oslobodenia povinná z príjmu, z ktorého bola dividenda vyplatená, zaplatiť daň vo výške najmenej desať percent a:
- 1) korporácia má podľa daňovej právnej úpravy štátu patriaceho do Európskeho hospodárskeho priestoru sídlo v tomto štáte a podľa zmluvy o zabránení dvojitého zdanenia korporácia nemá sídlo mimo Európskeho hospodárskeho priestoru; alebo
 - 2) medzi štátom sídla korporácie a Fínskom je v daňovom roku účinná zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia, ktorá sa vzťahuje aj na dividendy vyplácané korporáciou.
34. Podľa § 33c ods. 3 zákona o dani z príjmov v znení novely č. 1237/2013 sú dividendy, ktoré vyplátili iné zahraničné korporácie ako uvedené v odsekoch 1 a 2, v celej výške zdaniteľnými príjmami zo závislej činnosti.

Relevantné právne predpisy a judikatúra práva Únie

Zmluva o fungovaní Európskej únie

35. Podľa článku 63 ods. 1 ZFEÚ sú v rámci ustanovení tejto kapitoly zakázané všetky obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi navzájom a členskými štátmi a tretími krajinami.
36. Podľa dikcie článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ majú ustanovenia článku 63 bez toho, aby boli dotknuté práva členských štátov ... uplatňovať príslušné ustanovenia ich daňových zákonov, ktoré rozlišujú daňových poplatníkov podľa miesta bydliska alebo podľa miesta, kde investovali kapitál.
37. Článok 65 ods. 3 ZFEÚ ustanovuje, že vnútroštátne predpisy uvedené v odseku 1 tohto článku nesmú byť ani prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu ani

skrytým obmedzovaním voľného pohybu kapitálu a platieb vymedzených v článku 63.

Judikatúra Súdneho dvora

38. V rozsudku Súdneho dvora vo veci C-632/13, *Hirvonen*, išlo o voľný pohyb občanov Únie zakotvený v článku 21 ZFEÚ. Vnútroštátny súd chcel svojou otázkou vyjasniť, či článok 45 ZFEÚ bráni ustanoveniam právnych predpisov členského štátu, podľa ktorých fyzická osoba rezident iného členského štátu, ktorá získala všetky alebo takmer všetky svoje príjmy v prvom uvedenom členskom štáte, má právo voľby medzi dvomi úplne odlišnými systémami zdanenia, teda buď sa rozhodne, že bude podliehať zrážkovej dani, ktorá má nižšiu sadzbu, ale bez práva na také daňové úľavy, ktoré sa poskytujú podľa všeobecného systému dane z príjmu, alebo sa rozhodne pre zdanenie podľa uvedeného všeobecného systému a využije tak uvedené daňové úľavy.
39. Súdny dvor v bode 28 uvedeného rozsudku konštatoval, že v tejto súvislosti treba pripomenúť, že aj keď priame dane patria do právomoci členských štátov, nič to nemení na tom, že členské štáty musia túto právomoc vykonávať v súlade s právom Únie (pozri najmä rozsudok *Gielen*, C-440/08, EU:C:2010:148, bod 36 a citovanú judikatúru).
40. V bode 29 rozsudku Súdny dvor konštatoval, že pravidlá rovnosti zaobchádzania zakazujú nielen zjavnú diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti, ale aj akúkoľvek skrytú formu diskriminácie, ktorá v dôsledku uplatnenia iných kritérií rozlišovania v skutočnosti vedie k rovnakému výsledku (pozri najmä rozsudok *Gielen*, C-440/08, EU:C:2010:148, bod 37 a citovanú judikatúru).
41. V bode 30 rozsudku Súdny dvor konštatoval, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora môže diskriminácia spočívať len v uplatnení odlišných pravidiel na porovnateľné situácie alebo v uplatnení rovnakého pravidla na odlišné situácie (pozri najmä rozsudky *Schumacker*, C-279/93, EU:C:1995:31, bod 30, a *Gschwind*, C-391/97, EU:C:1999:409, bod 21).
42. V rozsudku Súdneho dvora vo veci C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha*, išlo o slobodu usadiť sa na základe článku 43 ES (v súčasnosti článok 49 ZFEÚ). Vnútroštátny súd chcel svojou otázkou vyjasniť, či sa články 43 ES a 48 ES, ako aj články 56 ES a 58 ES majú vykladať v tom zmysle, že akciová spoločnosť alebo investičný fond založené podľa fínskeho práva a SICAV založená podľa luxemburského práva sa musia považovať za porovnateľné, aby mohli uplatniť základné slobody, ktoré im zaručujú ustanovenia uvedených článkov, aj napriek tomu, že fínske právo nepozná formu spoločnosti, ktorá by úplne zodpovedala SICAV, berúc pritom do úvahy skutočnosť, že SICAV, ktorá je spoločnosťou založenou podľa luxemburského práva, nie je uvedená na zozname spoločností, na ktoré sa vzťahuje článok 2 písm. a) smernice 90/435/EHS – ktorej bola prispôbená fínska úprava zrážkovej dane uplatniteľná vo veci samej –, a skutočnosť, že SICAV je podľa luxemburských vnútroštátnych daňových

predpisov oslobodená od dane z príjmu. Je za týchto okolností v rozpore s uvedenými článkami Zmluvy ES skutočnosť, že SICAV so sídlom v Luxembursku nie je vo Fínsku ako príjemca dividend oslobodená od zrážkovej dane odvádzanej z dividend?

43. Súdny dvor v bode 50 uvedeného rozsudku konštatoval, že po prvé treba uviesť, že okolnosť, že vo fínskom právnom poriadku neexistuje typ spoločnosti s rovnakou právnou formou, akú má SICAV založená podľa luxemburského práva, nemôže sama osebe odôvodňovať rozdielne zaobchádzanie, keďže, vzhľadom na to, že právo obchodných spoločností členských štátov nie je na úrovni Únie úplne harmonizované, by sloboda usadiť sa bola zbavená akéhokoľvek potrebného účinku.
44. V bode 55 rozsudku Súdny dvor konštatoval, že za týchto podmienok rozdiely medzi SICAV založenou podľa luxemburského práva a akciovou spoločnosťou založenou podľa fínskeho práva, na ktoré poukazujú fínska a talianska vláda, nepostačujú na vytvorenie objektívneho rozlíšenia z hľadiska oslobodenia poberaných dividend od zrážkovej dane. V dôsledku toho už nie je treba posudzovať, do akej miery sú rozdiely medzi SICAV založenou podľa luxemburského práva a fínskym investičným fondom uplatňované uvedenými vládami rozhodujúce na vytvorenie rozdielu v ich objektívnom postavení.
45. V bode 56 rozsudku Súdny dvor okrem toho konštatoval, že z toho vyplýva, že rozdiel v zaobchádzaní medzi SICAV nerezidentmi a akciovými spoločnosťami rezidentmi z hľadiska oslobodenia dividend od zrážkovej dane, ktoré poberajú od spoločností rezidentov, predstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, ktoré je v zásade zakázané článkami 43 ES a 48 ES.

... [omissis] Odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

47. Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) musí rozhodnúť o otázke, či sú výnosy, ktoré E vyplatil fond SICAV vykonávajúci činnosť podľa smernice o investičných fondoch, podľa zákona o dani z príjmov príjmami zo závislej činnosti alebo kapitálovými príjmami.
48. Smernica o investičných fondoch bola vo Fínsku prebratá prostredníctvom zákona o investičných fondoch č. 48/1999 (zrušeného novým zákonom o investičných fondoch č. 213/2019). Vo Fínsku bola za formu činnosti investičného fondu zvolená zmluvná forma v zmysle článku 1 ods. 3 smernice, naproti tomu fond SICAV má formu investičnej spoločnosti v zmysle toho istého odseku tohto článku.
49. Rozhodnutie Ústredného daňového výboru znamená, že príjmy, ktoré fyzická osoba bytom vo Fínsku poberá od podniku kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov v zmysle smernice o investičných fondoch založeného vo forme investičnej spoločnosti a sídliaceho v inom členskom štáte

Únie, sa podľa zákona o dani z príjmov v celom rozsahu zdaňujú ako príjmy zo závislej činnosti. Daň z príjmu zo závislej činnosti môže presiahnuť 50 %.

50. Príjmy, ktoré fyzická osoba poberá od fínskeho investičného fondu zriadeného podľa ustanovení zmluvného práva so sídlom vo Fínsku, sa podľa zákona o dani z príjmov zdaňujú výlučne ako kapitálové príjmy. Daň z príjmu z kapitálových príjmov je 30 %. Ak suma kapitálových príjmov tvoriacich predmet dane daňovníka presiahne 30 000 eur, z kapitálového príjmu sa zaplatí 34 % daň z príjmu.
51. Na to, aby bolo možné určiť daň z príjmu predmetných príjmov na účely zdanenia E realizovaného vo Fínsku, musí sa vo veci najskôr rozhodnúť o tom, s ktorou korporáciou vyplácajúcou výnosy sa má fond SICAV považovať za rovnocenný. Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) sa v tomto ohľade cíti byť konfrontovaný s otázkou, či vnútroštátny výklad, ktorý k opísanému výsledku vedie preto, lebo právna forma podniku kolektívneho investovania do cenných papierov sídliaceho v inom členskom štáte nezodpovedá právnej štruktúre vnútroštátneho investičného fondu, je v rozpore s článkami 63 a 65 ZFEÚ.
52. Vo veci sa vyžaduje aj výklad toho, či podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov, ktoré boli založené v súlade so smernicou o investičných fondoch a ktoré majú inú formu, musia byť pri zdaňovaní investícií svojich investorov podrobené rovnakému zaobchádzaniu. Podľa odôvodnenia 83 smernice o investičných fondoch táto smernica by nemala mať vplyv na vnútroštátne predpisy o zdaňovaní, ani na opatrenia, ktoré môžu členské štáty zaviesť na zabezpečenie súladu s týmito predpismi na svojom území. Podľa názoru Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) Súdny dvor vo svojej judikatúre výslovne nezaujal stanovisko k vplyvu smernice o investičných fondoch na zdaňovanie.
53. Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) nemá vedomosť o prejudiciálnom rozhodnutí Súdneho dvora týkajúcom sa výkladu článkov 63 a 65 ZFEÚ vo vyššie opísanej otázke. Vo Fínsku navyše 1. januára 2020 nadobudne účinnosť predpis (ktorý sa v tejto veci neaplikuje), na základe ktorého je na účely dane z príjmu fínskemu investičnému fondu považovaný za rovnocenný výlučne otvorený zahraničný investičný fond založený v zmluvnej forme. Keďže predpokladom vydania rozhodnutia v konaní vo veci samej je výklad uvedených ustanovení práva Únie, je vo veci potrebné podať Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania.
54. [omissis]

Medzitýmne uznesenie Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) o podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie

55. [omissis]

Prejudiciálna otázka

1. Majú sa články 63 a 65 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu výkladu, v dôsledku ktorého sa príjmy, ktoré fyzická osoba s bydliskom vo Fínsku poberá od podniku kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov so sídlom v inom členskom štáte založeného ako investičná spoločnosť v zmysle smernice o investičných fondoch 2009/65/ES (fond PKIPCP vo forme investičnej spoločnosti), pri zdaňovaní daňou z príjmu nepovažujú za rovnocenné s príjmami, ktoré sú poberané od fínskeho investičného fondu založeného v zmluvnej forme v zmysle tej istej smernice (fond PKIPCP vo forme zmluvy), pretože právna forma PKIPCP nachádzajúceho sa v inom členskom štáte nezodpovedá právnej štruktúre vnútroštátneho investičného fondu?

[*omissis*]